

Bijzonder interessant was te zien hoe die watervlooitjes gelijk een stuk staal aan de magneet, aan de tentakels gekleefd werden en tevens hoe verscheidene tentakels tegelijk de prooi naar de mondkroon brachten waar deze door een apart stelsel van kleinere tentakels overgenomen en naar de binnenste organen gevoerd werden. Een groot aantal daphniën kwamen echter buiten de gevaarlijke zone waar de tentakels het vangbedrijf uitoefenen terecht, werden door het zeewater aldra bewegingloos en toen er in de vrije waterruimte niets meer te vangen viel werden de tentakels zoo lang uitgestrekt, dat ze in een sierlijken breeden boog tot op den bodem reikten van waar telkens een beweginglooze daphnia opgehangeld en naar den mondkroon getransporteerd werd. Ten einde de Cerianthus op het daphnialooze Winterseizoen voor te bereiden, begon ik afwisselend ook tot fijne korreltjes gesneden mosselwang te voeren wat ze tegen alle verwachting in even gretig consumeerden als het levend voedsel.

Sindsdien voeren de beide Cerianthus in mijn Aquarium hun bestaan, gedijen voortreffelijk en wekken de bewondering op van alle bezoekers vóoral als toevallig één van de twee onder het zand gedoken zit terwijl de andere prachtig ontwikkeld staat en wanneer dan nummer één te voorschijn komt en binnen een paar minuten in volle glorie naast zijn collega staat te prijken dan beaamt iedereen gaarne dat naast het vele andere bewonderingswaardige de Cerianthus de groote attractie mijner Zeeanemonenexpositie vormen.

„Actinoloba dianthus”

Instituut tot bevordering der Zeeaquariumkunde in Nederland.
Dir. F. GROENEVELD, Den Haag, Wagenaarweg 28.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Mierentabel. — Van Dr. Stärcke's Mierentabel zijn nog eenige overdrukken beschikbaar. Ze wordt u toegezonden op ontvangst van een postwissel groot f 1.— of storting van een gelijk bedrag op postgiro 16373 Jac. P. Thijsse, Bloemendaal. T.

Het Varentje Ceterach. — Eenige jaren geleden werd de zeer zeldzame varen Ceterach officinarum op een oud muurtje te Stramprooy ontdekt, als ik mij niet vergis, door Dr. Garjeanne. Een poosje daarna bereikte ons het bericht, dat het muurtje zoo vervallen was, dat het moest worden afgebroken en vernieuwd en met medewerking van den toenmaligen pastoor is toen het muurbrok met de Ceterach op een veilige plaats ingemetseld. Dat heeft echter niet mogen baten en de Ceterach moest eigenlijk uit onze Flora worden geschrapt.

Zoo iets moet je nooit te gauw doen — ik weet er van mee te praten. Wat is er gebeurd? Jan Sloff toog ter bedevaart naar Stramprooy om den ouden Ceterach te zien, dien hij nog levend waande. Toen hij nu de plaats ledig vond, ging hij naar den pastoor, en die kon hem geen troost geven, de Ceterach was verdwenen. Maar Sloff gaf den moed niet op en stuurde den pastoor een mooie foto van Ceterach met verzoek, om toch nog eens naar het plantje uit te kijken. Pastoor en kapelaan gingen op zoek en waarlijk vonden zij op een laag muurtje om het kerkgebouw te midden van een weelderigen groei van het gewone muurvarentje *Asplenium Ruta muraria* een paar kleine, doch zeer welvarend uitzierende exemplaren van Ceterach officinarum. Het bericht van de vondst bereikte Heerengracht 540 en zoo kwam het dat we op den laatsten Zaterdag van September 1927 met den braven pastoor en twee kapelaans voor het kerkhofmuurtje stonden en de varentjes bewonderden. Zij hadden er heel practisch een raampje van ijzer gaas voor bevestigd en daar groeit nu onze Ceterach heel welig onder hoede van de geestelijkheid. Er ging zich juist een nieuwe veer onrollen, rood aan zijn top en de reeds ontrolde veeren waren prachtig fel groen met fluweelige gekartelde bladranden, zeer voorname figuren tusschen de muurvarentjes, en een groot floristisch geheimenis.

We, dat wil zeggen de voorzitter en de eerste secretaris van de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten, de secretaris van Het Hollandsche Landschap en de secretaris van de Vereeniging tot Bescherming van Vogels zijn toen nog onder leiding van de

beide kapelaans het heele klassieke gebied van Stramprooy, voorheen een botanisch Paradijs, doorgefietst en nooit zal ik vergeten hoe wij de fladderende soutane van broeder Marinus volgden langs smalle heidepaden en door den modder van het beboschte veen. De ontginning heeft hier ook groote veranderingen gebracht. Er was nog een aardig vennetje, omgeven door dennen, dat was het Vosseven en daarin lag vlas te roten, want hier bestaat nog altijd de kleine vlasbouw voor huiselijk gebruik. Een ander ven dat dienst doet als vischvijver, had mooie wijde gagel-oevers en in zijn bochten een weelderige vegetatie van Slangenwortel, *Calla palustris*; dat was wel heel mooi. Dit ven, het Kraneven, ligt in de onmiddellijke nabijheid van den beroemden Broekmolen, die zoo menigmaal met eere genoemd wordt in het Kruidkundig Archief. Daar liggen op Belgisch gebied nog uitgestrekte broeklanden. De molen zelf ligt in Nederland, het rad draait in België, daar de linkeroever van de beek de grens vormt.

Op den terugweg naar Weert hielden wij ons nog even op in de Tungelrooysche Bergen, stuifheuvelds mooi begroeid met dennen en kreupelhout van eiken met een beroemden groei van Wolfsklauw, *Lycopodium complanatum*. Dit is nog een zeer mooi landschap en wel waardig om in stand gehouden te worden te midden van de uitgestrekte akkers en weiden in deze welvarende en liefelijke streek.

JAC P. THUSSE.

Zwarte Specht. — 22 September 1.1. reed ik over den grintweg door het Spanderswoud, toen ik vóór de auto om een zwarten vogel dwars over den weg zag vliegen, die me zoo in de gauwigheid even aan een kleinen kraai deed denken. Even later zat hij echter tegen een dennestam en nu bleek het een zwarte specht te zijn. Ik kon hem nog eenige oogenblikken waarnemen; daarna verdween hij in zuidelijke richting, dus naar de bebouwde parken. Een half uur later hoorde ik zijn geluid in een grooten, boschachtig gehouden tuin bij één der villa's in het Nimrodpark.

Hilversum.

CHR. H. J. RAAD.

Hop. — Op 12 Sept. 1927 nam ik op de Hoek van Holland een hop waar. Toen ik achter een duin langs kwam, vloog hij op van de met zeekraal en melkkruid begroeide strandvlakte en verdween snel achter de duinen. Even later vloog hij me weer voorbij, waarna ik hem voorgoed kwijt raakte. In die twee oogenblikken kon ik echter 't volgende opmerken; Vliegt ongeveer als een gaai, is echter iets tengerder. Staart zwart met wit geblokt. Vleugels idem, met puntige slagpennen, afzonderlijk als „vingers” zichtbaar. Iets omlaaggebogen snavel. Rug warm kaneelbruin. Van een kuif was niets te zien.

Over 't weer nog het volgende: Wind krachtig N.N.W. Zwaarbewolkt, veel losse regenbuien.

Den Haag.

N. TINBERGEN.

Kruisbekken. — In het Septembernummer vraagt u om mededeelingen omtrent Kruisbekken. Ik kan u zeggen, hiervan een paartje gezien te hebben op 18 Juli bij Noordwijk. Verder heb ik daar in een grasveld waar veel Duizenblad stond, een blauwe bremraap (*Orobanchë purpurea*) gevonden.

Amsterdam, 11 October '27.

H. CROCKEWIT.

Kruisbekken. — Ik zie de laatste tijd hier weer veel kruisbekken; zij zijn erg mak en komen in mijn tuin het zonnebloemenzaad opeten, men kan ze tot op 2 à 3 pas naderen. Het wil mij ook voorkomen of er nog jongen bij zijn, die door de ouden gevoerd worden.

Bergen (N.-H.), 2 Oct. '27.

F. VAN ALPHEN.

Kruisbekken. — Ook te Bentveld en wel op het buiten „Larix Duin” heb ik geregeld troepjes Kruisbekken van 10 tot 15 stuks waargenomen. Het eerst zag ik een paar vogels omstreeks half Juni. Maar de tuinbaas vertelde mij, ik had hem verleden jaar de vogels laten zien, dat ze er begin Juni al waren, en wat wel mogelijk kan zijn daar ik omstreeks dien tijd in de A. W. Duinen ze wel hoorde maar niet zag. Ook op een mijner tochten naar Bergen zagen wij ze. Maar deze leken mij in de vlucht grooter als de vorigen. Kunnen dit soms groote Kruisbekken zijn?

Bentveld, 24 Sept. '27.

P. CORNET.